

L'AIGUA ÉS VIDA

A Arenys de Mar el contracte de gestió de l'aigua amb Agbar finalitza el 2027

És el moment de reclamar

la gestió pública del servei. | Reportatge a les pàgines 4-5

OPINIÓ

**EL NOU
AJUNTAMENT**

pàg. 2

L'ACTUALITAT

**MOBILITAT
I BENESTAR**

pàg. 3

L'ENTREVISTA

**XAVI PELLICER
DIPUTAT AL
PARLAMENT**

pàg. 7

LA CONTRA

**LA FEINA
FETA**

pàg. 8

Que és L'areny

En un poble la proximitat, la participació i la comunicació són fonamentals. Des de la **Cup d'Arenys de Mar** ens emociona pensar que tenim moltes coses a explicar-te i molts projectes per ensenyar-te. Projectes que volen portar-nos a un Arenys de tothom i per a tothom. És per aquest motiu que hem decidit crear **L'Areny**. Una publicació bianual que esperem que t'aproximi a la nostra política i et recordi que la teva opinió compta i la teva força suma.

Redacció: CUP Arenys de Mar.
Pat Sillah, Eva Franco, Feliu Roca, Quim Plaza, Gerard Termes, Arnau Cucurull

Disseny i maquetació: CUP Arenys de Mar

Fotografia: CUP Arenys de Mar

Pots enviar els teus suggeriments a:
www.cuparenysdemar.cat

L'agenda

22 de Desembre

Brindis Popular de Nadal a les 19 h a la plaça del Mercat

Febrer

13ª Calçotada Popular

23 d'Abril

Paradeta de Sant Jordi

1 de maig

Totes al carrer!

Estigues atent a les nostres xxss, per a actes i assemblees i altres activitats!

ARENYS DE MAR

SEGUEIX-NOS A:
@cuparenysdemar

arenysdemar@cup.cat
www.cuparenysdemar.cat

EL NOU AJUNTAMENT

Després de les eleccions del mes de maig de 2023, el mapa polític arenyenc ha canviat radicalment respecte als últims anys. Una majoria absoluta fa que la resta de partits del consistori haguem de ser creatius i prepositius per a poder ocupar un espai rellevant en aquest nou marc polític que s'ens presenta fins el 2027. Des de la CUP però ja estem acostumats a ser creatius, propositius i sobretot a ocupar espais que la resta de partits només recorden en època electoral.

La CUP encetem aquesta nova etapa com un nou repte per seguir treballant al carrer i a les institucions. Els resultats així ens avalen: **més de 800 persones segueixen creient que el nostre projecte** de la unitat popular és més vàlid i imprescindible que mai, i seguirem treballant de tu a tu per fer més propera la política i les institucions i perquè la capacitat de decidir i participar estigui a l'abast de tots.

L'actual govern sempre fa èmfasi en tenir una mà estesa cap l'oposició,

una postura còmode d'aquell que governa en majoria, que no necessita suports. Però aquesta mà és sincera i clara? A hores d'ara, el nostre grup municipal no ho té clar, per la feina feta i proposada i per les múltiples vegades que la nostra assemblea ha posat la vila a davant del partit i encara no n'hem vist cap resultat.

La conjuntura que es presenta no és bona ni és la desitjada per nosaltres i les classes populars d'Arenys de Mar, però és la que tenim i amb aquest context seguirem treballant, per ampliar la base al carrer i a la feina, treballant i proposant per a fer gran el nostre projecte de cara al futur, amb **polítiques més properes cap als ciutadants** com la tarifació social, uns serveis socials més dotats i amb més recursos, defensant el territori i treballant per a fer que la veu del carrer entri a l'ajuntament.

HI ESTEM TREBALLANT

SAD - Servei d'Atenció Domiciliària

El servei d'atenció domiciliària (SAD) és un servei cada vegada més demanat atesa la situació d'envelliment de la població. Les famílies necessitem el suport de professionals de les cures per a atendre als nostres ascendents dependents.

Aquesta és una tasca delicada, com tota aquella que fa referència a la cura i al benestar de les persones més vulnerables. Malgrat que, en termes generals, tothom diu que cal protegir aquestes professionals, la realitat és que són molt poques les polítiques que es duen a terme en aquest sentit.

En els darrers mesos, la CUP hem estat coneixedors de casos concrets de professionals de l'atenció domiciliària que es troben desenvolupant

les seves tasques en condicions de desigualtat i maltracte. Des del nostre Grup municipal hem decidit, posar-nos al costat d'aquest col·lectiu i donar veu a les treballadores. Al ple del mes de setembre, vam demanar al govern que instés la Generalitat a fer inspeccions més exhaustives a les empreses que presten aquests serveis. Són recurrents els casos i les situacions de contractació irregular i fraudulenta.

Atès que la regidora responsable de serveis socials va mostrar reticències a fer-ho, vam traslladar les demandes amb una moció presentada al ple ordinari del mes d'octubre.

Enllaç ple setembre:
Minutatge: 2:09:30

ELS NÚMEROS HO DIUEN TOT

Degut a la configuració de la xarxa, **la Riera absorbeix el 76% dels vehicles** que accedeixen al municipi

23.000
VEHICLES AL DIA

És el volum total que suporta la Riera d'Arenys de Mar. **16.500 d'accés (72%) i 6.500 (28%) intern.**

Font: Pla de Mobilitat Urbana.
Ajuntament d'Arenys de Mar

NO M'AGRADA

La zona del Bareu, el Pla dels Frares i les urbanitzacions no disposen de cobertura en transport públic.

11.526
VEHICLES PRIVATS

Circulen en dia feiner pel centre del nucli urbà. **El 54%** d'aquest trànsit són desplaçaments de connexió, un **30%** són desplaçaments interns i un **16%** és de pas.

M'AGRADA

188 usuaris, el 15% del total al dia, fan servir la línia L3 de bus com a servei urbà per moure's per Arenys.

Mobilitat i benestar

Després de la febre del cotxe dels anys 60-70, com a símbol de capacitat econòmica i llibertat, el panorama urbà dels anys 80 va ser devastador: ciutats dels anys 80 va ser devastador: ciutats grises, cues quilomètriques, cotxes aparcats per tot arreu... Per això als 90 es van començar a aplicar mesures per reduir-ne l'impacte, no pas lliures de polèmica però que després tothom ha aplaudit. I aquí som encara, perquè els canvis urbanístics són lents, però els de mentalitat i hàbits encara més.

Quan anem en cotxe passem pel carrer; però quan anem a peu hi som, ens socialitzem, convivim. Som mediterranis, ens agrada fer vida al carrer, però si el carrer és incòmode i hostil perd aquesta funció, ens fa mandra i... agafem el cotxe. Per això ens calen carrers agradables, tranquils, segurs. Quan l'espai urbà se centra en el vianant, les distàncies s'escurcen, es tendeix a deixar el cotxe i anar a peu. Una dada: el 68% dels desplaçaments que els arenyencs realitzem en cotxe es poden fer amb menys de 15 minuts a peu.

El 68% dels desplaçaments en cotxe es poden fer amb menys de 15 minuts a peu.

Hi ha moltes coses per millorar, segur que en llegir aquest article te'n venen al cap unes quantes: voreres estretes, Riera massa densa, estrets d'aparcaments, connexions precàries amb zones elevades, urbanitzacions i pobles veïns... Ens i posem? Tenim una eina molt valuosa per desenvolupar: el Pla de Mobilitat Urbana Sostenible (el podeu consultar al web de l'Ajuntament) i tenim l'oportunitat que ha generat en matèria de mobilitat a nivell comarcal l'alliberament de l'autopista.

Només ens falta la mentalitat i l'empenta. Som-hi?

COST TOTAL DE LA TARIFA DE L'AIGUA DE L'ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA

44% 143M€
Cost associat a l'aigua

Aquest cost es podria estalviar
amb una gestió de l'aigua pública

56% 181M€
Cost NO associat a l'aigua

15% 49M€ Personal
3% 9,6M€ Cobraments de rebuts
4% 14,5M€ Sistema informació xarxa d'abastament
6% 18,9M€ Subcontractes reparació manteniment
4% 13,2M€ Altres: lloguers, transports, etc
12% 37,8M€ Amortització infraestructures

Personal

Cobraments de rebuts

Sistema informació xarxa d'abastament

Subcontractes reparació manteniment

Altres: lloguers, transports, etc

Amortització infraestructures

El cost brut mitjà per treballadora són 68.140€/anuals com si totes les treballadores fossin altes directives.

Es destaca que 6,8M€, d'aquest total són per l'alta direcció i el consell d'administració

La gran majoria de subcontractacions són a empreses del Grup Agbar, que fixen beneficis d'un 20% (3,8M€)

18% 57M€ Pèrdues d'aigua
9% 29M€ Pagaments Generalitat i AMB
2% 6,5M€ Publicitat
2% 5M€ Cost coneixement Agbar
2% 7,5M€ Impostos
15% 48,2M€ Crèdits interessos de La Caixa
9% 27,9M€ Beneficis Acciona i Agbar

Pèrdues d'aigua

Pagaments Generalitat i AMB

Publicitat

Cost coneixement Agbar

Impostos

Crèdits interessos de La Caixa

Beneficis Acciona i Agbar

El 20% de l'aigua que paguem no es consumeix, sinó que es perd. Les empreses públiques d'aigua només tenen pèrdues d'un 8%. La Generalitat va crear una taxa per penalitzar les pèrdues i fomentar l'eficiència, Agbar ens ho fa pagar al rebut, 2,6M€

El que l'empresa privada paga per aconseguir el servei, la seva concessió, també ens ho fa pagar al rebut. Aquest cost arribarà fins als 1.700M€ en finalitzar les concessions d'Agbar i Acciona

Les campanyes publicitàries d'Agbar també es carreguen al rebut

EL coneixement que té Agbar és gràcies al servei que hem pagat la ciutadania durant 145 anys sense contracte formal

L'AIGUA ÉS VIDA

El 90% de la població mundial rep aigua d'operadors públics. A Europa el 70%, a l'Estat espanyol el 50% i a Catalunya la situació és la contrària: **només el 21% de la població rep aigua d'un operador públic, ja sigui d'una empresa pública o d'un ajuntament.**

En plena emergència climàtica, i a un pas cap a la declaració de l'emergència per sequera a Catalunya, l'aigua esdevé allò més important, tant per a la seva supervivència com a espècie, com pel seu desenvolupament productiu. L'any 2010, l'accés a l'aigua i al sanejament va ser reconegut, per l'Assemblea General de les Nacions Unides, com un dret humà i passà a ser una obligació dels estats garantir-ne el seu abast de forma universal. Així, l'aigua, per la seva condició de dret fonamental, però també de bé comú que escapa a la

lògica del mercat, s'ha de gestionar des de l'esfera d'allò públic. Malgrat tot, a Catalunya, i a diferència de la resta del món, on el 90% de la població rep l'aigua d'operadors públics, la gestió de l'aigua està fortament privatitzada, i el 79% de la població veu com a les seves aixetes l'aigua prové d'operadors privats.

Catalunya és la regió líder mundial en gestió privada de l'aigua. La gestió pública es troba present en el 55% dels municipis de Catalunya, però només representen el 21% de la població catalana. La presència d'empreses

que gestionen aquest servei suposa que a dia d'avui més del 79% de la població estigui abastida per algun tipus de gestió privada. Pel que fa a les empreses privades que operen en la gestió de l'aigua, ens trobem amb una presència, pràcticament en règim de monopoli d'AGBAR, que, sota diferents noms i marques comercials, abasteix al 69% de la població de Catalunya. **Malgrat que el 79% de la població catalana s'abasteix per empreses privades, aquestes no garanteixen un millor servei ni un control just de les tarifes.** Diversos estudis se sumen a l'evidència que la gestió

Segons el darrer informe de l'Observatori de preus de l'ACA, de l'any 2022, la gestió indirecta de l'aigua (empreses privades i mixtes) per a un consum familiar, és un 23% més cara que la dels operadors públics.

privada és més cara que la pública. La incorporació de costos al rebut, que no tenen res a veure amb la gestió del servei, té un impacte directe en les tarifes que paguem la ciutadania, especialment en el cas de les empreses mixtes, on de mitjana l'aigua potable és un 80% més cara que a la pública.

El terme «remunicipalització» fa referència a la recuperació de la gestió de serveis públics essencials per part de les administracions públiques. Reclamar municipalitzar l'aigua (com altres serveis) es sustenta, fonamentalment, en la mala gestió, l'incompliment de les condicions contractuals, la manca d'inversió en infraestructures, la mala qualitat de l'aigua, les disputes sobre els costos d'explotació i els augments de tarifes basats en consideracions purament mercantils. La gestió pública és més

A Arenys de Mar el contracte de gestió de l'aigua amb Agbar finalitza el 2027. És el moment de reclamar la gestió pública del servei.

beneficiosa per a la ciutadania que la privada, atès que és més econòmica i la gestió té un principi de servei públic d'àmbit local, oferint una atenció molt més propera i amable.

Arenys de Mar finalitza el contracte amb AGBAR el 2027. **És ara, doncs, l'hora de demanar el que és de tots,**

l'aigua, un bé comú i essencial, i revertir les polítiques mercantilistes que s'han fet des del consistori durant aquests llargs anys. No volem més excuses i, per tant, ens posem a treballar per a recuperar el control públic d'allò que mai hauria d'haver estat privatitzat.

Malgrat sorgeixin discursos en contra de la municipalització de l'aigua, o es venguin durs a quatre pessetes sobre la inversió que suposa fer-ho i la "facilitat" que representa la gestió externa, és important recordar que el control absolut del servei, i també la fiscalització del mateix, només es pot donar en condicions internes. Així com també que la municipalització, sense ser un animal mitològic o de fantasia, és possible com bé s'ha demostrat en altres serveis i en altres poblacions. És possible és exitosa i és beneficiosa.

“Com més teixit socialment i cohesionat estigui el municipi, més capacitat tindrà per respondre a les desigualtats i a les necessitats que s’hi produeixin”

Xavier Pellicer

Jurista i Diputat de la CUP al Parlament de Catalunya

Totes les dades apunten a que la sensació d'inseguretat està creixent. Perquè?

Nosaltres entenem que la sensació d'inseguretat respon a tot allò que té a veure amb les condicions en les que vivim la població. En una societat on, per exemple, cada cop és més difícil arribar a final de mes o tenim menys assegurat un lloc de feina estable i digne o un habitatge... És normal que percebem les nostres vides com a cada cop més insegures. Una realitat que escapen de les 'polítiques securitàries'. Aquelles vinculades a més policia o a més inversió en mesures de seguretat com les càmeres.

Llavors entenem que no vivim a una societat insegura? La sensació i la realitat sovint es poden confondre...

No vivim en una societat insegura en termes delictius. El nostre país és una de les societats més segures d'Europa i del món, tots els índex delinqüencials així ho estableixen. Tenim una de les majors ràtios de policia a nivell Europeu: 450 policies per cada 100 mil habitants, entre els cinc territoris amb més policia a nivell europeu, i amb el codi penals espanyol que també és dels més durs a nivell europeu.

Tot i així, ens sentim insegurs.

Exacte, com he explicat abans, no és una qüestió d'augmentar els índex de policies o de desplegar més polítiques en l'àmbit de la seguretat, és un tema de desigualtats i injustícies socials. Un exemple clar, per reflexionar entorn d'aquesta qüestió, és que els cinc estats amb menys ràtio de policia per cada 100mil habitants -menys de 300- són els que, alhora, tenen menors índexs de pobresa infantil. En canvi, aquí estem liderant el rànquing dels països

amb més pobresa infantil, quasi 380 mil infants i adolescents a Catalunya.

A Arenys hi ha un total de 40 policies per 17.000 habitants. En relació al que has explicat, són masses? Quina hauria de ser la seva funció?

Crec que ens hauríem de preguntar per a fer què són masses? Quins són els índexs delictius d'Arenys? Quines les principals fonts d'inseguretat i problemes principals en l'àmbit de seguretat que es viuen al municipi, i quines són les mesures adequades per donar-hi resposta. Pel que conec, no crec que Arenys sigui un municipi insegur ni on s'hi donin dia a dia situacions que requereixin una intervenció policial constant. Segurament, si cada habitant d'Arenys es pregunta quin problema de seguretat ha tingut recentment i pensa en quin actor públic seria el que una millor resposta hi pot donar per solucionar-lo i evitar que es torni a produir, pocs pensarien que la resposta seria més policia.

A Arenys, una de les zones amb més situació d'inseguretat precisament són una zona on s'ubiquen els pisos d'ús social. Què proposaries als veïns i veïnes de la zona?

Cal passar de la percepció a conèixer la realitat concreta. No és el mateix tenir nois i noies joves que prenen cerveses al carrer i fan soroll i, per exemple, els

manquen espais d'oci que que hi hagi una xarxa de tràfic de drogues organitzada. Les respostes, en cap cas, poden ser les mateixes i es fa molt difícil parlar-ne sense conèixer la informació. En tot cas, en el primer dels casos caldria un servei de medicació social i establir acords entre veïns i veïnes de diferents edats pels usos de l'espai i les molèsties que poden generar, en el segon es tractaria d'una tasca de competència policial. I tot el que fa referència a les problemàtiques entorn l'habitatge o la falta d'aquest caldria que hi donés resposta serveis socials de l'Ajuntament i facilités allotjament digne a totes les veïnes i veïns que el necessitessin.

Per tant, la lògica ens diria que per revertir la sensació de seguretat cal posar més policies i control...

Però tots els estudis apunten que ampliar la policia no redueix els delictes ni la seva prevenció. Tot i que pot generar, puntualment, millores en la percepció d'inseguretat o aturar situacions d'escalada de conflictes que arriben a punts de violència importants. Alhora, però, la permanència de policia en una zona concreta és absolutament inviable econòmicament i l'únic que fa és desplaçar alguns conflictes alguns carrers més amunt o més avall i, per tant, no resol els problemes.

I, com ho solucionem?

Hem de ser conscients que no és senzill resoldre conflictes de convivència o de percepció d'inseguretat, ni tampoc és ràpid. Si volem solucions de fons, millorar les condicions de vida al poble, cal prendre mesures estructurals i de fons: cal implicar el conjunt del veïnat, detectar les principals problemàtiques, augmentar el pressupost en inversió social, treballar amb respostes col·lectives perquè, si no ho fem, no hi haurà millores, només mesures cosmètiques que s'esfondraran ben ràpid. Això és amb el que hauria d'estar centrat qualsevol Ajuntament que vulgui resoldre els problemes d'inseguretat del poble.

La veritat sobre els indians: Un deute històric sense resoldre

Arenys de Mar és un municipi lligat històricament als indians. Un llegat que s'ha reivindicat sempre des de la mirada de la filantropia i el reconeixement d'aquells qui van anar a fer les Amèriques.

El que no s'ha explicat gaire, tot hi que és sabut per tothom, és que aquest llegat que els indians van deixar a casa nostra va poder ser pagat i finançat a través de l'esclavisme. El modernisme, com a moviment polític i cultural, no ens ha d'estranyar, doncs, que al 2024 toqui resignificar alguns espais i explicar el pas sat esclavista de Arenys de Mar.

D'arenyencs indians, n'hi ha molts, Antoni Torrent, Andreu Lloveras, Salvador Castelló o la família Còrdova. La figura més rellevant al nostre municipi és la de Josep Xifré i Casas, (Arenys 1777).

El que a grans trets s'ha documentat sobre Josep Xifré és que provenia d'una família de comerciants que van fer fallida. Aquest fet va portar a Xifré a Cuba a la fàbrica de cuir del seu tiet. Va ser, llavors, quan mitjançant el contraban, la compravenda d'esclaus i diverses corrupcions, va poder escalar socialment.

En tornar a Arenys de Mar, i havent fet fortuna mitjançant el tràfic de persones, Xifré va fer construir l'Hospital Xifré i va donar 2 mil duros a l'Ajuntament per construir el teatre Principal.

Les maneres com molts dels indians van fer fortuna no s'han mai explicat prou. Es tracta, doncs, d'un deute històric que tenim pendent d'abordar.

Ara és el moment d'explicar la història tal com és.

Si el 1991 la plaça de l'Església va deixar de dir-se Plaza del Generalísimo i de tenir el Monumento a los Mártires del Glorioso Movimiento Nacional, no ens ha d'estranyar, doncs, que al 2024 toqui resignificar alguns espais i explicar el pas sat esclavista a Arenys de Mar.

Les evidències històriques que vinculen Josep Xifré amb el tràfic de persones són clares. Que respecte a la reparació i a la recuperació de la memòria històrica a Arenys de Mar no s'ha fet res és més que evident. Volem deixar de ser membres de la Xarxa de municipis Indians en tant que segueix enllestint la figura dels indians sense fer una revisió honesta i profunda de la història.

Cal revisar i esmenar el llegat indi arenyenc per explicar la totalitat de la història.

Avancem cap a la reparació. Recuperem la memòria

Font: SAPIENS: Els negrers catalans

Solidaritat antirepressiva

Des de fa anys la repressió cap al poble català, i en especial al jovent, ha augmentat exponencialment i les causes, els judicis i les condemnes s'han fet habituals. Els últims anys estem patint una repressió mai vista per part de l'Estat Espanyol.

Arenys de Mar no ha estat cap excepció. Actualment, hi ha un jove de 27 anys víctima d'un muntatge policial, condemnat a 7 anys i mig de presó i amb una indemnització de més de 50.000€ a dos a gents de la Policia espanyola per, suposadament, causar-los lesions durant les protestes postsentència. Inicialment la fiscalia demanava una pena de 14 anys, una de les més altes de tot el procés.

D'altra banda, en Quim, un jove militant de La Tempesta, serà jutjat el pròxim 24 de gener, juntament amb 17 companyes més del moviment per l'habitatge, per aturar un desnonament el juny del 2022 a Mataró. Se'ls investiga per ocupar la seu de Serveis Socials de Mataró sota els delictes de desordres públics, atemptat contra l'autoritat i lesions.

També hi ha el cas d'en Joan, un estudiant arenyenc investigat per un piquet de vaga estudiantil en defensa de la llengua catalana.

Les identificacions en manifestacions, desnonaments i accions de denúncia tampoc són l'excepció en el dia a dia de les militants del moviment popular arenyenc.

Reafirmats en el compromís del llegat històric d'aquest fil roig de la història que ens precedeix, les veïnes d'Arenys de Mar ens solidaritzem amb tots els encausats i fem una crida a l'organització per estendre la solidaritat.

@oleks_absolucio

La feina feta

No és poca i la necessitat de treballar i proposar no para mai

Des que l'assemblea local de la CUP va presentar les persones que encapçalarien el projecte per el mandat 2023-2027, no hem parat de treballar, proposar i reunir-nos amb tothom que ho ha volgut.

La feina feta, no és poca i la necessitat de treballar i proposar no para mai. Des que ha començat el nou mandat amb una majoria absoluta, tenim l'obligació de fiscalitzar i contraposar al govern, però també d'omplir el buit que les seves polítiques obvien i que el seu programa de 23 punts deixa orfe.

La nostra a banda de ser una feina de fiscalització i control al govern, tant als plens amb molts precís i preguntes, també ha de ser-ho al carrer. **Hem de ser l'altaveu i l'atesa de tots aquells col·lectius, associacions o ciutadans a títol personal que necessiten i troben en la CUP un interlocutor vàlid per a les seves demandes.**

En els últims mesos hem fet assemblees explicant quin serà el nostre paper a l'oposició en aquest nou cicle, com treballarem i quina és la nostra estratègia i prioritats.

Tenim l'obligació de fiscalitzar i contraposar el govern, però també d'omplir el buit que les seves polítiques obvien.

Ens hem reunit amb la defensora del ciutadà, coincidint en molts dels punts exposats. També amb diverses entitats i col·lectius, així com amb les treballadores del SAD que ens han explicat la seva situació i així hem presentant una moció per visibilitzar la precarització del seu sector.

I més coses. Ens hem reunit amb el cap de la policia per parlar de temes de seguretat, un aspecte que ens preocupa i estem treballant en aquest mandat. **Volem una policia de proximitat, que tingui sensibilitat i conegui el teixit de la vila i creiem necessari que l'Ajuntament tingui un pla de seguretat per desplegar els propers 5-10 anys.**

Hem establert lligams amb altres grups municipals, conscients que hi ha temes de poble que només podem treballar conjuntament i que és necessari refer ponts i més en la conjuntura actual del nou govern.

D'altra banda, hem presentat múltiples mocions als plens, en solidaritat amb Palestina, per la reparació històrica respecte als Indians arenenyens, entre d'altres.

Moltes reunions, moltes hores de feina i moltes ganes de treballar per Arenys de Mar amb un objectiu, el canvi.

SEGUEIX-NOS A:

@cuparenys

cup
ARENYS DE MAR

PARTICIPA!
cuparenysdemar.cat